

[Korsgaard.]

dengang det ærede Medlem var Minister, maatte gaa ud fra, at Partiet fulgte ham. Jeg mener altsaa, at der vedblivende er Aarsag til at drøfte dette Spørgsmaal, og bl. a. af den Grund henstiller jeg, at Lovforslaget bliver gjort til Genstand for en Udvalgsbehandling, under hvilken jeg ogsaa gerne vil have oplyst, hvor megen Betydning Regelen i § 4, Stk. 3, om Dispensation har haft; og der kan vel nok yderligere være et og andet, som det kunde være interessant at faa oplyst i Udvalget. Jeg henstiller som sagt, at der bliver nedsat et Udvalg om Lovforslaget, og skal i øvrigt indtil videre afholde mig fra at spaa om, hvordan mit Partis Stilling til Forslaget vil blive, naar det til sin Tid kommer til endelig Afstemning.

Bertel Dahlgaard: Der er et enkelt Forhold i Forbindelse med dette Lovforslag, som jeg gerne vil omtale; det staar i en vis Forbindelse med de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu fremsatte.

Da Krigen brød ud, ønskede man at sikre sig mod en Aktie- og Børsspekulation som den, der fandt Sted under den foregaaende Krig, og man gennemførte derfor i Efteraaret 1939 dels en Forhøjelse af Stempelafgiften ved Omsætning af Aktier paa Børsen, dels et nyt Princip i Indkomstbeskatningen, nemlig det Princip, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte, at der ved Salg af Aktier fremtidig skulde svares Indkomstskat af det Beløb, Aktien ved Salget indbragte ud over dens Kursværdi ultimo August 1939. Denne sidstnævnte Bestemmelse har været angrebet fra forskellige Sider, altsaa ogsaa nu af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og man har anført Eksempler, som man mener viser, at den virker urimeligt, og derfor blev der sidste Aar bl. a. givet Finansministeren en Bemyndigelse til at indrømme Lempelse i Indkomstskatten af Fortjenester ved Salg af Anlægspapirer. Men hvordan man nu end vil bedømme hele dette Forhold, er i hvert Fald een Ting sikker, og det er, at den i 1939 indførte Bestemmelse har været medvirkende til at holde Aktiemarkedet i Ro og har modvirket Spekulationstendenserne, og dette er med Henblik paa Fremtiden noget meget værdifuldt.

Men naar man altsaa — efter min Anskelse med Rette — har tillagt dette Forhold saa stor Betydning, er det rigtignok saa meget mere mærkeligt, at man paa andre Omraader inden for Skattelovgivnin-

gen ganske ser bort fra Spekulationstendenserne, ja, oven i Købet gennem Skattelovgivningen begunstiger Spekulationen. I Forbindelse med de stigende Priser paa Landejendomme har det ofte været drøftet, at der finder et meget betydeligt Køb af større Landejendomme Sted af Personer, hvis Interesse er enten af rent spekulativ Karakter, idet de har købt med Henblik paa snaarligt Salg igen eller — hvad der utvivlsomt er endnu hyppigere — har foretaget Køb med Henblik paa en mere varig Kapitalplacering. Nu kan det diskuteres, i hvor høj Grad disse Køb medvirker til den stærke Prisstigning paa Landejendomme, men at de medvirker til en Forhøjelse af hele Prisniveauet paa Landejendomme, er i hvert Tilfælde givet, og dette er under de nuværende Forhold ud fra en samfundsmæssig Betragtning skadeligt. Men nu er der det mærkelige, at en saadan Kapitalplacering i Virkeligheden præmieres af Skattelovgivningen, og det i stigende Grad, efterhaanden som Priserne stiger og vi fjerner os fra Ejendomsskyldvurderingen af 1937 og dermed fra den særlig for Landejendomme i Forhold til de nuværende Værdier lavere Vurdering. Anbringer en Kapitalejer sin Kapital i fast Ejendom, beskattes denne som bekendt efter Ejendomsskylden — dette gælder al fast Ejendom —, men dette Forhold faar først større Betydning, naar Værdierne, som ved de store Landejendomme, fjerner sig stærkt fra Vurderingerne. Naar f. Eks. en Mand køber en Gaard til en Pris, der ligger 100 000 eller 200 000 Kr. over Ejendomsskylden, hvad der i disse Tider er ret almindeligt, nedsættes hans skattepligtige Formue med disse 100 000 eller 200 000 Kr. Der kan ikke være Tvivl om, at dette er medvirkende til den kunstige Efterspørgsel efter Landejendomme.

Der kunde ogsaa nævnes andre Eksempler paa, at Anlæg af Kapital i fast Ejendom begunstiges i Forhold til Kapitalanlæg paa anden Maade. Dem, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er saa længe siden, at Professor Axel Nielsen gjorde disse Spørgsmaal til Genstand for en nærmere Omtale.

Det er bekendt, at den højtærede Regering overvejer Spørgsmaalet vedrørende en Begrænsning af Adgangen til Erhvervelse af fast Ejendom. Jeg gaar ud fra, at disse Overvejelser fører til et eller andet Resultat, men skulde dette ikke blive Tilfældet, har jeg villet fremføre disse Bemærkninger her, fordi jeg da maa tage Forbehold med